

РЕШЕНИЕ

№ 2299

гр. София, 27.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Мирослава Керимова

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на
прокурора Попова, като разгледа дело номер **11502** по описа за **2011** година
докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс
(АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и
наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на НАП – [населено
място] срещу решение № 107 от 25.05.2011г., постановено от Софийския районен съд,
Наказателна колегия, 107 състав по нахд № 1526/2011 г. Със съдебното решение е
потвърдено наказателно постановление № 2215-375 от 29.11.2010 г., издадено от
директора на офис „М.” при ТД на НАП – С., с което на Р. Ц. И. е наложено
административно наказание „глоба”, в размер на 5400 лв. за нарушение на чл. 50, ал. 1,
т. 5, б. „в” във вр. чл. 80а от ЗДДФЛ.

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на обжалваното съдебно
решение в нарушение на закона. Неправилно било прието, че нарушението
представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Иска се отмяна на
решението и потвърждаване на наказателното постановление.

Ответната страна Р. Ц. И. чрез процесуалния си представител изразява становище за
неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за
неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Атакуваното съдебно решение е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Районният съд е приел за установена фактическата обстановка, така като е възприета с акта за установяване на административно нарушение. По съществото на спора, СРС правилно е установил въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл. 50, ал. 1, т. 5, б. „в” ЗДДФЛ.

Настоящата инстанция споделя изводите на районния съд, че в случая е налице основание за прилагане на чл.28 ЗАНН, съгласно който за маловажни случаи на административни нарушения административният орган може да не наложи административно наказание, а да предупреди нарушителя, че при повторно нарушение ще му бъде наложено административно наказание. В ЗАНН не е предвиден критерий за маловажен случай на административно нарушение, като следва да се извърши съвкупна преценка на всички смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства във връзка с конкретното деяние, стойността на вредата, кръга на засегнатите интереси, времетраенето на нарушението, значимостта на конкретно увредените обществени отношения. Преценката за „маловажност” на нарушението подлежи на съдебен контрол, тъй като е свързана с правилното приложение на материалния закон и е в правомощията на съда при извършване на служебна проверка на обжалваното НП. Маловажен случай на административно нарушение е този, при който извършеното нарушение с оглед липсата или незначителните вредни последици или с оглед на други обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от съответния вид. Установява се от доказателствата по делото, че Р. И. е декларирала получаването на заемната сума при участието си в приватизационна процедура с декларация по чл. 7, ал. 3 от Закона за приватизация и следприватизационен контрол (ЗПСК), която е заверена с подпис на данъчен орган. Същевременно, до ТД на НАП е изпратено уведомление от Столична общинска агенция за приватизация за ползвания от Р. И. заем. Обосновава се извода, че данъчната администрация е уведомена за предоставения от касатора заем, както и че това обстоятелство не е укрито умишлено, предвид декларирането му от получателя на заема в хода на приватизационната процедура. От извършеното нарушение не са настъпили вредни последици, същото е с ниска степен на обществена опасност, предвид това, че приходната администрация е уведомена за предоставения заем и задълженото лице е подало годишна данъчна декларация, с която е декларирало предоставения заем, макар и след законоустановения срок. Поради изложеното съдът намира, че в случая са налице предпоставките на чл.28 от ЗАНН, поради което обжалваното решение на СРС следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, IV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение на Софийския районен съд,107 състав по нахд № 1526/2011 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.